

Landmachtkapel in theaterstuk



Arjan Ederveen als de Franse 'kolonel Pierre Maufroy, bezetter van Delfzijl.

Foto Harry Cock/de Volkskrant

DELFIJL

Een Franse kolonel bleef Delfzijl verdedigen, toen Napoleon al was verslagen. Met hulp van de kapel van de Koninklijke Landmacht maakt regisseur Ruut Weissman theater van geschiedenis.

DOOR NELL WESTERLAKEN

Buiten zweven meeuwen boven de zeedijk. Binnen liggen zandzakken en zwelt de muziek dramatisch aan als de napoleontische kolonel Pierre Maufroy zegt: 'Ik zie het al helemaal voor me. Blub, blub, blub, daar komen de laatste luchtballen uit de ondergelopen huizen.'

Het had zo maar gekund, tweehonderd jaar geleden in Delfzijl: de stad blank gezet door een Franse legerleider die weigerde te geloven dat Napoleon was verslagen. Het Ontzet van Delfzijl in 1814 is een vergeten episode uit de geschiedenis. Door de koppigheid van één militair werd de stad een Asterix- en Obelix-achtig bolwerk in een verder bevrijd Nederland.

'Maufroy is een soort operettekolonel', zegt acteur Arjan Ederveen over zijn personage. 'Ik geef hem de stem van Ivo Opstelten mee. Behoorlijk arrogant. Ik mag in deze productie helemaal over de top.' Een oude houten havenloods dient als locatie voor de muziektheaterproductie De laatste vriend van Napoleon onder

regie van Ruut Weissman. Ellen ten Damme speelt het fictieve karakter Stans Roggepol, aanvoerder van het verzet. 'Een weduuvrouw van het oude stempel. Oranjegezind en traditioneel', zegt Ten Damme die net terug is van paardrijles. In de productie doen behalve scooters en boten ook paarden mee.

Twee artistieke culturen komen samen in de productie: het theatergezelschap en de kapel van de Koninklijke Landmacht die, net als het koninkrijk, tweehonderd jaar bestaat. Het is wat inschikken voor beide partijen. De 54 landmachtmusici, onberispelijk in uniform, zijn niet gewend op te treden als begeleidend orkest. 'Meestal hebben we alleen een partituur. Hier moeten we reageren op de theatermensen en hun teksten', zegt dirigent Tijmen Botma.

De gammele loods aan de Damsterkade was aan zijn laatste leven bezig toen theatermaker Weissman er in 2013 kwam. Het houten gebouw zal na de productie worden afgebroken. Detail: de loods kijkt uit op de dijk waar de 'echte' Maufroy na het ontzet weer aankoerste op Frankrijk, 'met vliegend vaandel en slaande trom', volgens de overlevering. Weissman heeft het stuk spectaculair opgezet, maar vliegende vaandels hoeven even niet: de loods is voor de gelegenheid verstevigd, alleen krachtige wind kan roet in het eten gooien.

delaatstevriendvannapoleon.nl

Van 28-31/5 en van 3-5/6.